

عنوان مقاله:

پیامدهای اجتماعی بلایای طبیعی تبریز (907-1210 ق)

محل انتشار:

دو فصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد رضایی - استادیار گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

رشد و شکوفایی شهر تبریز به علت مرکزیت سیاسی و استقرار در مسیر تجاری چندان نپایید و وقوع حوادث و بلایای طبیعی به ویژه زمین‌لرزه، در کنار تهاجمات همسایه غربی زمینه افول شهر را فراهم آورد. در دوره‌ای سیصدساله هشت زلزله بزرگ و شیوع بیماری‌های مسری بر عرصه‌های مختلف حیات شهری اثر نهاد. حوادث مختلف به ویژه زمین‌لرزه علاوه بر تخریب چندین باره شهر و مرگ‌ومیر گسترده با پیامدهای اجتماعی کوتاه و بلندمدت همراه شد. در جستار حاضر تلاش می‌شود با روش توصیفی تحلیلی و تکیه بر مطالعات کتابخانه‌ای پیامدهای اجتماعی بلایای طبیعی به ویژه زمین‌لرزه را به عنوان متغیری مستقل بر حیات اجتماعی ساکنان تبیین و پاسخی به سؤال اصلی داده شود. بروز بلایای طبیعی به ویژه زمین‌لرزه در دوره زمانی برآمدن صفویه تا قاجار در تبریز با چه پیامدهای اجتماعی همراه بوده است؟ به نظر می‌رسد تخریب بافت کالبدی، کاهش جمعیت، مشکلات روانی، انحرافات اجتماعی، خرافات، مشکلات اقتصادی، مهاجرت و عدم میل به بهبود وضعیت سکونتگاه‌ها از پیامدهای کوتاه و بلندمدت حوادث طبیعی بوده است.

کلمات کلیدی:

تبریز، دوره صفویه، دوره قاجار، زلزله، مرگ‌ومیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148729>

